08/08/2021

Ο Άγιος Καλλίνικος Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας – Αφιέρωμα

/ Βίοι Αγίων

- Γράφει ο Καθηγητής Χρήστος Γερ. Σιάσιος

Σήμερα, Κυριακή 8 Αυγούστου η Εκκλησία μας γιορτάζει τη μνήμη του Αιτωλοακαρνάνα Αγίου Καλλινίκου, κατά κόσμο Δημητρίου Πούλου, Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας. Ο Άγιος Καλλίνικος γεννήθηκε στις 26 Ιανουαρίου 1919 στο χωριό Σιταράλωνα Θέρμου από ευσεβείς γονείς. Ο παππούς του Αθανάσιος ήταν Ιερέας στο χωριό και ο μικρός Δημήτριος «ζυμώθηκε» με το ιερό Βήμα και το Αναλόγιο της εκκλησίας του χωριού του. Ο πατέρας του Γεώργιος ήταν απλός και καλοκάγαθος άνθρωπος και η μητέρα του Αικατερίνη ήταν πανέξυπνη γυναίκα και πραγματική χριστιανή ασκήτρια, ήταν ευλογημένοι άνθρωποι, είχαν την ευλογία του Θεού. Ο ίδιος, ευγενικός, γλυκύτατος, άνθρωπος ασκητικός, σεμνός, τίμιος, ειλικρινής μέχρι την κοίμησή του.

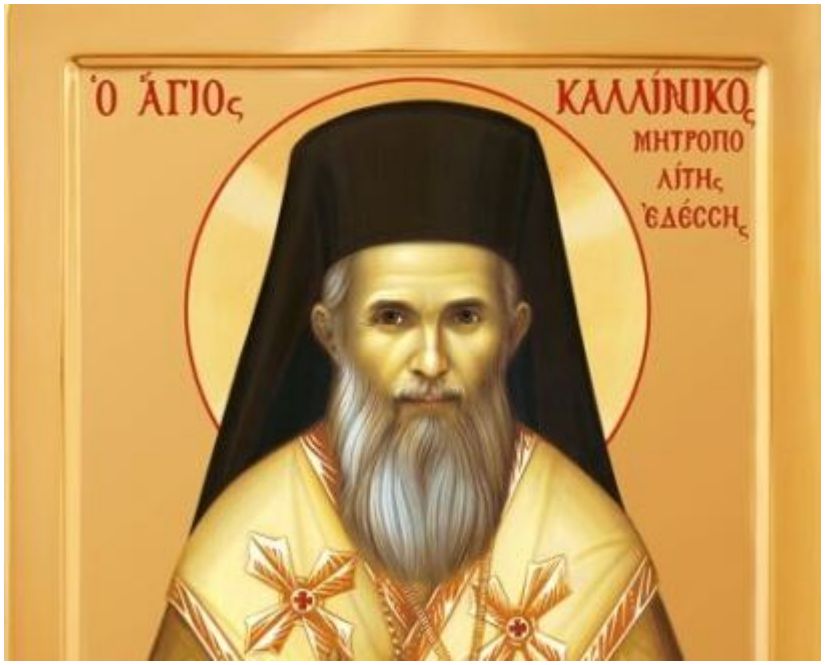

Αξιώθηκε από τον Θεό να μεγαλώσει μέσα σ' ένα Άγιο περιβάλλον, που ήταν ποτισμένο με τις παραδόσεις της Ρωμηοσύνης. Ήταν ένας Πνευματικός Ηγέτης.

Ο Δημήτριος, ήταν το τέταρτο παιδί της Πολύτεκνης οικογένειας, Δημοτικό Σχολείο πήγε στο χωριό του και την τελευταία τάξη πήγε στη Δερβέκιστα. Τελείωσε το Γυμνάσιο Θέρμου, ήταν άριστος μαθητής. Σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ήταν άριστος φοιτητής και έλαβε το πτυχίο του το έτος 1942 με βαθμό Άριστα. Υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία στις Δυνάμεις Ορεινών Καταδρομών. Διορίζεται Γραμματέας στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας. Με πολύ αγάπη διδάσκει το λόγο του Θεού στα Κατηχητικά Σχολεία της Μητροπόλεως του.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερόθεος τον αγαπά πάρα πολύ, είναι το

στήριγμά του και τον χειροτονεί στις 23 Νοεμβρίου 1957, έλαβε το όνομα Καλλίνικος. Την επομένη και στον ίδιο Ναό το Αγίου Σπυρίδωνος Μεσολογγίου χειροτονήθηκε Διάκονος από τον αδελφό του Μητροπολίτη Κωνσταντίνο.
Ακολούθησε η χειροτονία του σε Πρεσβύτερο και η προχείρισή του σε Αρχιμανδρίτη έγινε μετά από μια εβδομάδα, την 1 Δεκεμβρίου 1957, στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Αγρινίου. Ο Καλλίνικος τώρα γίνεται η ψυχή και η καρδιά της Μητροπόλεως. Η αγάπη του για την Εκκλησία είναι μεγάλη και πραγματική. Οι σχέσεις του με τον Ιερόθεο ήταν άριστες, η προσωπικότητα του Επισκόπου τον επηρέασε πάρα πολύ. Στις 12 Μαΐου 1961 μετά από πολύμηνη ταλαιπωρία με τον καρκίνο, εκοιμήθει ο Μητροπολίτης Ιερόθεος. Τώρα ο Καλλίνικος καλείται να δείξει περισσότερο ενδιαφέρον για την λειτουργία της Μητροπόλεως. Ο νέος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας Θεόκλητος, κατάλαβε ότι ο Καλλίνικος είχε πολλά χαρίσματα και έτρεφε μεγάλη αγάπη και εκτίμηση στο πρόσωπό του.

Ως Πρωτοσύγκελλος ανταποκρίθηκε με εξαιρετική, θρησκευτική, κατηχητική και κοινωνική δράση, ήταν ο Συνεπίσκοπος του. Ο Θεόκλητος διαβιβάζει στην Αρχιεπισκοπή Αθηνών τα σχετικά δικαιολογητικά για την εγγραφή του Καλλινίκου στον κατάλογο προς Αρχιερατεία και μερίμνησε να τοποθετηθεί το όνομά του και στον κατάλογο των εκλόγιμων Επισκόπων. Τον Καλλίνικο, Κλήρος και λαός τον εκτιμούσαν πάρα πολύ και ήθελαν να ανέλθει σε Επισκοπικό θρόνο.

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, προεδρεύοντος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιερωνύμου, συνεδριάζει στις 24 Ιουνίου 1967 για να εκλέξει Επισκόπους σε Μητροπόλεις ανά την Επικράτεια. Ο Αρχιμανδρίτης Καλλίνικος Πούλος τοποθετείται Μητροπολίτης στην Ιερά Μητρόπολη Εδέσσης και Πέλλης. Η χειροτονία του έγινε την Κυριακή 25 Ιουνίου του ιδίου έτους, στον Ιερό Ναό του Αγίου Διονυσίου Αρεοπαγίτου, προεξάρχοντος του Μητροπολίτου Τρίκκης και Σταγών Διονυσίου, συμπαραστατούμενος των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Διδυμοτείχου Κωνσταντίνου, Αιτωλίας και Ακαρνανίας Θεοκλήτου, Κυθήρων Μελετίου, Κασσανδρείας Συνεσίου και Άρτας Ιγνατίου. Την ίδια ημέρα έγινε η χειροτονία και των Μητροπολιτών, Φλωρίνης Αυγουστίνου, Χίου Χρυσοστόμου και Περιστεράς Ηλία. Στο λόγο του ο Καλλίνικος μεταξύ των άλλων είπε: «…Συγχρόνως η παρούσα είναι και ημέρα αναλήψεως τεραστίων ευθυνών. Αι τίμιαι χείρες της Υμετέρας Σεβασμιώτητος εναποθέτουν επί των ώμων μου φορτίον βαρύτατον, βράχον πελώριον, όρος ογκώδες. Η Αγία Εκκλησία με τοποθετεί εις την πρώτην γραμμήν του Πνευματικού Πυρός ου μόνον να πολεμήσω, αλλά και να ηγηθώ αγώνων Πνευματικών, να οδηγήσω τον Λαόν Κυρίου εις νίκας…».

Στην προσφώνηση του, ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας Θεόκλητος, μεταξύ των άλλων τόνισε: « …Αυτήν την στιγμήν ως εκπρόσωπος της Ιεράς

Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, αλλά και ως Ποιμενάρχης της ευάνδρου Ρούμελης και της Ιεράς Πόλεως του Μεσολογγίου, είμαι επιφορτισμένος με το Ιερόν χρέος να σάς προσφέρω και να σάς παραδώσω ενθρονίζων έναν πολύτιμον μαργαρίτην και ακαταπόνητον εργάτην της πρώτης, ου μην αλλά και εκλεκτόν βλαστόν της ετέρας…»

Ο Καλλίνικος από την νέα του θέση συνέχισε το έργο των προκατόχων του και το έργο των Επισκόπων που στήριξαν την Ορθοδοξία, τον Ελληνισμό, στα μαρτυρικά χώματα της Μακεδονίας μας. Η εργατικότητά του, η θερμή πίστη του, η αφιλοχρηματία του, η συμπαράστασή του σε κάθε ανάγκη που είχαν οι πιστοί Χριστιανοί της Μητροπόλεώς του, τον έκαναν αξιαγάπητο και σεβαστό. Εποίμανε επί δεκαεπτά χρόνια τη Μητρόπολη Εδέσσης. Αγαπούσε το χωριό του τη Δερβέκιστα – Ανάληψη Θέρμου, κάθε χρόνο, στις 29 Αυγούστου εορτή του Τιμίου Προδρόμου, και την 1η Νοεμβρίου, ερχόταν για να γιορτάσει μαζί με τους δικούς του ανθρώπους τον τοπικό μας Άγιο Ιάκωβο τον Νεομάρτυρα μετά των συναθλητών αυτού Ιάκωβο και Διονύσιο.

Τον Ιανουάριο του 1984 ο εκλεκτός αυτός Ιεράρχης πάσχει από κακοήθη όγκο στο κεφάλι και ο γιατρός του είπε ότι θα πρέπει να πάει στην Αγγλία για εγχείρηση. Ο Καλλίνικος όμως δεν μπορεί να ανταποκριθεί οικονομικά και τα έξοδα της νοσηλείας του καλύφθηκαν από τους δικούς του ανθρώπους.

Στις 23 Ιανουαρίου 1984, συντάσσει την διαθήκη του, συνοπτικά αναφέρουμε: «… Όταν με καλέσει ο Κύριος, επιθυμώ να ταφώ εις την Έδεσσαν, όπισθεν του Ιερού Ναού του Κοιμητηρίου… φέρετρον να χρησιμοποιηθεί απλούν και ταπεινόν, απλούς και απέριττος να είναι ο τάφος μου… ουδείς στέφανος να κατατεθεί… επικήδειοι να μην εκφωνηθούν… ακίκητον περιουσίαν δεν έχω… χρήματα δεν έχω…η βιβλιοθήκη μου να μείνει εις την Ιεράν Μητρόπολιν… εκφράζω την βαθυτάτην ευγνωμοσύνην μου προς τους συνεργάτες μου και τους κατά σάρκα και πνεύμα αδελφούς μου δια παν ό,τι προσέφερον εις την ταπεινότητά μου. Ιδιαιτέρως ευχαριστώ τον αδελφόν μου Κωνσταντίνον με τον τίμιον ιδρώτα του οποίου εσπούδασα… Τέλος εκφράζω εκ των μυχίων της καρδίας μου την άπειρον ευγωμοσύνην μου προς τον Τριαδικό Θεόν ημών, διότι είμαι Ορθόδοξος Χριστιανός εκ γονέων Ορθοδόξων Χριστιανών… και ανέθεσεν εις την ελαχιστότητά μου την διαποίμανσιν λαού εκλεκτού και ευσεβούς…»

Στους επτά μήνες νοσηλείας του, στο Λονδίνο και στην Αθήνα ήταν μαζί του το πνευματικό του παιδί, ο Αρχιμανδρίτης και νυν Μητροπολίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος, ο οποίος και του έκλεισε τα μάτια όταν κοιμήθηκε ο Γέροντάς του, την 7η Αυγούστου 1984. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ιερόθεος έγραψε όλη την ζωή του μακαριστού

Καλλινίκου με κάθε λεπτομέρεια. «…ο αείμνηστος Μητροπολίτης Εδέσσης Πέλλης και Αλμωπίας κυρός Καλλίνικος, τον οποίο είχα την μεγάλη ευλογία από τον Θεό να έχω πνευματικό πατέρα, από τα τίμια χέρια του οποίου έλαβα την ιερωσύνη και ο οποίος με εισήγαγε στην εκκλησιαστική ζωή, υπήρξε, κατά κοινή ομολογία, ένας δημιουργικός και αθόρυβος Ιεράρχης. Επειδή ήταν αθόρυβος, γι’ αυτό και ήταν δημιουργικός… άφησε μνήμη πράου, ησύχου, προσηνούς, σώφρονος, σεμνού, αγαθού και Αγίου Επισκόπου…».

Στην εξόδιο ακολουθία, που έγινε στις 10 Αυγούστου 1984 στον Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Σκέπης στην Έδεσσα, έλαβαν μέρος 29 Επίσκοποι, εκατοντάδες Ιερείς και χιλιάδες λαού από όλα τα μέρη της Ελλάδος που συνόδευσαν, τον φλογερό αυτό Επίσκοπο, που σκόρπιζε πάντα φως και ελπίδα, στην στερνή του κατοικία. Ο Καλλίνικος , ήταν ένας ακάματος Εργάτης του Ευαγγελίου, πάμπτωχος σε όλη του τη ζωή, αυτοδημιούργητος, δεν γνώρισε χλιδή, ούτε αγάπησε ποτέ την πολυτέλεια, ήταν προσηλωμένος στην Μοναχική ζωή, ήταν ο πτωχότερος Επίσκοπος εκείνης της εποχής. Η διαθήκη του είναι ένα μνημείο εκκλησιαστικού ήθους, «ανάξιος Μοναχός» όπως έλεγε.

Την Κυριακή, 14 Ιουνίου 2015, στο Θέρμο, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση μνήμης για τον αείμνηστο Μητροπολίτη κυρό Καλλίνικο, από τον Σύνδεσμο Αιτωλοακαρνάνων «Όσιος Ευγένιος ο Αιτωλός», το Δήμο Θέρμου και υπό την αιγίδα των Μητροπόλεων Αιτωλίας και Ακαρνανίας, Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου. Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου τελέστηκε Αρχιερατικό Συλλείτουργο από τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεο, πνευματικό παιδί του αειμνήστου Καλλινίκου, Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμά και Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ. Ακολούθησε εκδήλωση με αναφορά στον τιμώμενο Ιεράρχη που συντόνιζε ο καθηγητής κ. Χρήστος Σιάσος, Πρόεδρο του Συνδέσμου και την οποία παρακολούθησε πλήθος πιστών καθώς και συγγενείς του Μακαριστού.

Η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, κατά τη Συνεδρίαση της 23ης Ιουνίου 2020, με πρόταση του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου και ύστερα από τεκμηριωμένη εισήγηση της Κανονικής Επιτροπής του Οικουμενικού Πατριαρχείου κατέταξε στο Αγιολόγιο της Εκκλησίας τον Μακαριστό Μητροπολίτη Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας Καλλίνικο (Πούλο), μια Οσία και εξαγιασμένη μορφή της Εκκλησίας της Ελλάδος. Έτσι λοιπόν μεταξύ των Αγίων που λάμπρυναν το στερέωμα της Εκκλησίας μας συγκαταλέγεται ο νέος Άγιος Επίσκοπος, ο Μητροπολίτης Καλλίνικος που η μνήμη Του γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 8 Αυγούστου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος μεταξύ των άλλων γράφει:

«... Μοῦ ἔδωσε ὁ Θεός τήν δωρεά νά δῶ τά τέλη ἑνός Ἀρχιερέως, ὡς ἑνός ἁγιορείτου ἀσκητοῦ, ἑνός πραγματικοῦ ἐρημίτου μοναχοῦ. Πάνω στό κρεβάτι τῆς ἀσθενείας του, ὅπου συνεχῶς δόξαζε τόν Θεό, ἔβλεπα ἕναν ὅσιο ἀσκητή καί μάρτυρα, μέ τόν τρόπο πού ἀντιμετώπιζε τήν ἀσθένειά του, καί ὄχι ἁπλῶς ἕναν Ἐπίσκοπο. Τό ἄλλο θαυμαστό πού αἰσθάνθηκα εἶναι ὅτι εἰρήνευε τούς ἀνθρώπους πού τόν πλησίαζαν καί εἶδα θαυματουργικές ἐπεμβάσεις.

Καθόμουν δίπλα του στό κρεβάτι τοῦ νοσοκομείου, διαβάζοντας κυρίως τήν «Φιλοκαλία τῶν ἱερῶν Νηπτικῶν» καί μέ τρόπο ἀνέκφραστο θεραπεύθηκα ἀπό μιά σωματική ἀσθένεια πού μέ ταλαιπωροῦσε ἐκεῖνον τόν καιρό. Ἀλλά καί κατά τήν ἐξόδιο ἀκολουθία του θεράπευσε ἀπό μιά πολυχρόνια ἀσθένεια μιά πνευματική του θυγατέρα, ἀπό τήν Αἰτωλοακαρνανία, ἡ ὁποία δέν μποροῦσε νά θεραπευθῆ ἀπό πολλούς ἰατρούς τούς ὁποίους εἶχε ἐπισκεφθῆ...».